

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/81/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611202438
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611202438.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne F. V., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom R. V., Ž. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, proti žalovanému INVESTCAPITAL, s. r. o., „v konkurze“, so sídlom Bratislava, Hviezdna 38, IČO: 35 886 030 (právny nástupca obchodnej spoločnosti BACKFLIP s. r. o., so sídlom v Modre, Okružná 3239, IČO: 44 495 803), o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 3. 2011, sa žalobkyňa domáhala voči právnemu predchodcovi žalovaného, obchodnej spoločnosti BACKFLIP s. r. o., určenia, že okamžité zrušenie pracovného pomeru, vykonané listom zo dňa 24. 1. 2011, je neplatné, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že u žalovaného pracovala ako predavač. Dňa 24. 1. 2011 jej doručil žalovaný list, ktorým okamžite rozviazal pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny obzvlášť závažným spôsobom - nezdokladovaný rozdiel pokladničnej hotovosti, chýbajúca tržba značného rozsahu 8127,75 eura. Trestné oznámenie na žalobkyňu, podané z uvedeného dôvodu žalovaným, bolo odmietnuté.

Právny zástupca žalobkyne na súdnom pojednávaní v plnom rozsahu trval na podanej žalobe, ako aj na ďalšom zamestnávaní žalobkyne žalovaným. Uviedol, že dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru nebol daný. Trestné stíhanie sa vedie len vo vzťahu k W. K., ktorý aj v prípravnom konaní uviedol, že peňažné prostriedky spreneveril. Žalobkyňa sa teda nedopustila konania, ktoré by malo za následok okamžité skončenie pracovného pomeru. Listom zo dňa 31. 1. 2011 oznámila zamestnávateľovi, že považuje skončenie pracovného pomeru za neplatné a trvá na jej ďalšom zamestnávaní. Žalovaný listom zo dňa 9. 2. 2011 potvrdil, že list žalobkyne prevzal. V záverečnom prednese navrhol žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

Žalovaný, ani jeho právny predchodca, sa k podanej žalobe nevyjadřili.

Z výpisov z obchodného registra mal súd preukázané, že zamestnávateľ žalobkyne, obchodná spoločnosť BACKFLIP s. r. o., dňom 1. 7. 2011 zanikla bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou BIDARI s. r. o. Obchodná spoločnosť BIDARI s. r. o. dňom 23. 8. 2011 zanikla bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou Aeternus, s. r. o.. Obchodná spoločnosť Aeternus, s. r. o. zanikla

dňom 11. 10. 2011 bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou Media Publishing s. r. o. Obchodná spoločnosť Media Publishing s. r. o. zanikla dňom 29. 11. 2011 bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou MVS trans, spol. s r. o. Obchodná spoločnosť MVS trans, spol. s r. o. zanikla dňom 9. 12. 2011 bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou DrevMix Group, s. r. o.. Obchodná spoločnosť DrevMix Group, s. r. o. zanikla dňom 20. 1. 2012 bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou JUKASTAV, s. r. o.. Obchodná spoločnosť JUKASTAV, s. r. o. zanikla dňom 21. 2. 2012 bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou ARCHITRAV, s. r. o.. Obchodná spoločnosť ARCHITRAV, s. r. o. zanikla dňom 6. 3. 2012 bez likvidácie zlúčením so žalovaným.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 26. 3. 2012, sp. zn. 2K/11/2012, bolo začaté voči žalovanému konkurzné konanie. Uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 13. 7. 2012, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 20. 7. 2012, sp. zn. 2K/11/2012, bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bola ustanovená obchodná spoločnosť I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s.. Podľa ustanovenia § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne iné konanie, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. V zmysle zákonného ustanovenia § 67 ods. 1 citovaného zákona je pritom majetkom podliehajúcim konkurzu majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu, majetok, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu, majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky a iný majetok, ak to ustanovuje tento zákon. Vyhlásenie konkurzu však nemá žiadny vplyv na tie súdne konania, ktoré sa netýkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Na základe uvedených skutočností, prihliadajúc aj ku spôsobu rozhodnutia vo veci samej, mal súd za to, že výsledok sporu sa netýka majetku podliehajúceho konkurzu. Pre skončenie pracovného pomeru platí zásada, že až do právoplatného rozhodnutia súdu sa pracovný pomer považuje za platne skončený. Pracovný pomer žalobkyne k právnenému predchodcovi žalovaného skončil dňom 24. 1. 2011, t. j. ešte pred vyhlásením konkurzu. Súd preto ďalej vo veci konal s úpadcom, bez prerušenia konania v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, nakoľko výsledok sporu bol bez vplyvu na majetok úpadcu podliehajúci konkurzu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, ktorému boli predvolania na súdne pojednávania riadne a včas doručované spôsobom podľa § 48 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na adresu jeho sídla uvedeného v obchodnom registri, nakoľko iná adresa súdu nebola známa. Súd pritom prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pracovala v obchodnej spoločnosti BACKFLIP od decembra 2009 ako predavačka. Jej pracovnou náplňou bol predaj tovaru s registračnou pokladňou a následný odvod tržby do banky. Na predajni pracovali dvaja zamestnanci, posledné 3 mesiace pred skončením pracovného pomeru nastúpil ako druhý zamestnanec W. K.. Potom sa však začali problémy, keďže mal zasielať mesačné výkazy, ktoré nezasielal. Pracovnú náplň mali s W. K. rovnakú. Pracovali na dlhý a krátky týždeň, teda na 5 a 2 dni v týždni, súčasne spolu nepracovali. Inventúra sa robievala jedenkrát mesačne. Stav v kase vždy zodpovedal stavu, aký mal byť. Tržbu do 500 eur nechávali v pokladni, pri nástupe do zmeny si ju vždy prepočítala. Pokiaľ tržba presiahla 500 eur, musela ju odviešť do banky. Stav tovaru sa neodovzdával, len pri inventúre. Keď sa zistilo, že W. K. spreneveril peniaze, bola na dovolenke. Konateľ zamestnávateľa Škarba jej hovoril, aby vrátila peniaze. Ukázala im všetky príjmové doklady, preukazujúce odvedenie peňazí do banky. Schodok bol peňažný, ktorý zamestnávateľ zistil tak, že sčítal tržby z pokladne a tržby odvedené v banke. Nejednalo sa o tovarový schodok. Vo výpisoch z účtov do banky bolo jednoznačne zistiteľné, kto do banky odvádzal peniaze a z pokladničných pásov sa dalo zistiť, kto mal akú tržbu. Z výpisov z účtov v banke vyplynulo, že K. posledné 3 mesiace žiadne peniaze do banky neodviedol. Asi 2 dni po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru telefonovala s konateľom zamestnávateľa za prítomnosti svojej matky. Povedala mu, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Nevedela uviesť, prečo nebolo v liste z 31. 1. 2011 uvedené, že na ďalšom zamestnávaní trvá. List písala po porade s právnikom z úradu práce, ktorý jej povedal, že pracovný pomer by mohli skončiť len dohodou. List z 31. 1. 2011 odovzdala osobne konateľovi zamestnávateľa pred predajňou. Od začiatku si bola vedomá, že peniaze odviedla. Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa uzatvárala len k prvej pracovnej zmluve z 3. 12. 2009. Ustanovenia ohľadne odvádzania peňazí boli dojednané v

pracovnej zmluve, iný interný predpis neexistoval. Existoval však manuál pre predajcov, s ktorým bola oboznámená. Dňa 17. 1. 2011 skončila pracovnú zmenu, keď tržba bola necelých 200 eur. Telefonovala konateľovi zamestnávateľa, že tržbu už nestihne odvieť. Povedal jej, aby tržbu uložila u seba doma, čo aj urobila a 24. 1. 2011 po nástupe do práce tržbu uložila do banky. Toto sa stalo len jedenkrát, keďže bola výnimočná situácia. S K. sa dohodli, že výkazy bude posielat' ten, na koho vyjde zmena na konci mesiaca. Doklady stratil K.. V mesiacoch október - december 2010 vždy vyšlo K., že mal poslednú zmenu v mesiaci. Keď sa pýtala K. na doklady, stále sa na niečo vyhovárať. Výzva na odstránenie nedostatkov jej bola doručená v decembri 2010, vzhľadom na skončenie pracovného pomeru už nemohlo dôjsť k náprave. Výzvu jej dal osobne prevádzkar z Bratislavy, ale povedal jej, aby ju brala len ako formálnu výzvu. Pokiaľ išlo o odvody tržieb, originály dávala zamestnávateľovi, fotokópie si nechávala. Fotokópie má doma. Večer vždy rátať, koľko peňazí majú odvieť do banky. V pokladni sa urobila každý deň uzávierka. To, čo sa nechalo v pokladni, sa nevykazovalo. S K. nič nepodpisovali, bolo to o dôvere. Pásky z registračnej pokladnice sa nachádzali v účtovníctve. Na súdnom pojednávaní dňa 18. 7. 2012 žalobkyňa uviedla, že doma žiadne listinné dôkazy o odvode tržieb nenašla. Stalo sa 1-2 krát do mesiaca, že požiadala K., aby vložil tržbu za ňu na účet spoločnosti. Fungovali takto od začiatku, teda v každom mesiaci sa stalo 1-2 krát, že za ňu odvieť tržbu K.. Tržbu K. fyzicky neodovzdávala, len ju nechala na predajni a napísala mu lístok, aby tržbu odvieť. Z tejto tržby jej vkladový lístok nedal, nakoľko ju odvádzal spolu so svojou tržbou pod jedným vkladom do banky. Povedal jej, že vkladové lístky má doma, takže vlastne ich ani nevidela.

Okrem výsluchu žalovanej súd vykonal vo veci dokazovanie aj výsluchom svedkov V. V. a W. F. a listinnými dôkazmi, a to okamžitým rozviazaním pracovného pomeru zo dňa 24. 1. 2011, pracovnou zmluvou zo dňa 30. 8. 2010, dohodou o hmotnej zodpovednosti zo dňa 3. 12. 2009, manuálnom pre predajcov prevádzok BACKFLIP s. r. o., výzvou na odstránenie nedostatkov zo dňa 29. 12. 2010, odvolaním sa na okamžité zrušenie pracovného pomeru zo dňa 31. 1. 2011, odpoveďou na uvedené odvolanie zo dňa 9. 2. 2011, zistiť nasledovný skutkový stav:

Na základe pracovnej zmluvy, uzavretej dňa 30. 8. 2010 medzi žalobkyňou ako zamestnancom a obchodnou spoločnosťou BACKFLIP s. r. o. ako zamestnávateľom, vznikol dňom 2. 9. 2010 žalobkyňi pracovný pomer na dobu neurčitú. V zmysle čl. 3 pracovnej zmluvy, pracovala žalobkyňa u právneho predchodcu žalovaného ako predavačka. Podľa čl. 4 pracovnej zmluvy, pracovná náplň zamestnanca pozostáva z: predaja tovaru, kontaktu a komunikácie so zákazníkmi, preberania nového tovaru, zodpovednosti za prebratý tovar v predajni a predajňu samotnú, udržiavania čistoty v predajni, pravidelného odvádzania dosiahnutej tržby do banky, inventúry. Podľa čl. 5 pracovnej zmluvy, miestom výkonu práce je Nákupné centrum Liptov - predajňa FOX. Podľa čl. 14 pracovnej zmluvy, zamestnanec nesie hmotnú zodpovednosť za všetok prevzatý tovar, vybavenie prevádzky a hotovosť v predajni, ako aj iný jemu zamestnávateľom zverený majetok. Stav tovaru v predajni bude zisťovaný mesačnou inventúrou. Za zistené rozdiely zodpovedá zamestnanec. Podľa čl. 15 pracovnej zmluvy, zamestnanec je povinný odvádzat' hotovosť z tržieb do banky, vždy po skončení pracovnej zmeny, resp. v nasledujúci pracovný deň, ako náhle zinkasovaná suma presiahne 500 eur a nad rámec trvalej hotovosti evidovanej v pokladni.

Dňa 3. 12. 2009 bola uzatvorená medzi žalobkyňou a obchodnou spoločnosťou BACKFLIP s. r. o. dohoda o hmotnej zodpovednosti k pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 3. 12. 2009.

Žalobkyňa podpísala manuál pre predajcov prevádzok BACKFLIP s. r. o.. Podľa článku 1) manuálu, predajca ďalej urobí dennú uzávierku najprv typu X a potom typu Z, ďalej zráta hotovosť, ktorú protokolárne zapíše. Ak je hotovosť v pokladnici po uzávierke vyššia ako 500 eur, predajca je povinný uložiť hotovosť formou priameho vkladu do banky Č. na číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, pričom do kolónky „Účel platby“ je potrebné identifikovať, o ktorú predajňu ide. Predajca ďalej upovedomí svojich nadriadených o dennej tržbe formou SMS správy konateľa spoločnosti a svojho priameho nadriadeného.

Výzvou, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 29. 12. 2010, bola žalobkyňa zamestnávateľom vyzvaná na odstránenie nedostatkov, spočívajúcich v opakovanom neplnení si povinnosti odosielať mesačnú uzávierku, spolu so všetkými náležitými dokladmi a mesačnú inventúru do 5. kalendárneho dňa

nasledujúceho mesiaca, pričom súčasne bola upovedomená, že uvedeným konaním porušila jednu zo základných právnych povinností zamestnanca v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce, ako aj upozornená na možnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 1 Zákonníka práce.

Dňa 24. 1. 2011 bolo žalobkyni doručené okamžité rozviazanie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny obzvlášť závažným spôsobom - nezdokladovaný rozdiel pokladničnej hotovosti, chýbajúca tržba značného rozsahu 8127,75 eura.

Žalobkyňa dňa 31. 1. 2011 oznámila zamestnávateľovi, že považuje okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné a žiada rozviazať pracovný pomer dohodou podľa § 60 Zákonníka práce.

Obchodná spoločnosť BACKFLIP s. r. o. listom zo dňa 9. 2. 2011 oznámila žalobkyni, že na okamžitom skončení pracovného pomeru trvá, pričom na nedostatky a sústavné porušovanie pracovných povinností bola žalobkyňa písomne upozornená dňa 29. 12. 2010. Okrem nezdokladovaného rozdielu finančnej hotovosti v registračnej pokladni dochádzalo aj k neplneniu si povinností súvisiacich s narábaním s prevzatou hotovosťou, jej neodvádzaním na účet spoločnosti, neevidovaním odovzdávania a preberania zverenej hotovosti, neoprávneným zadržovaním prevzatej hotovosti a nezasielaním výkazov o tržbách, neevidovaním dochádzky, stratou mesačných výkazov, evidenčných dokladov z registračnej pokladne.

Svedkyňa V. V., matka žalobkyne, pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že telefonické hovory sa realizovali s majiteľom firmy, ktorý sa volal Q.. Došlo k ním po doručení okamžitého skončenia pracovného pomeru. Žalobkyňa stále tvrdila, že výpoveď je neplatná, nakoľko zamestnávateľ si neoveril, čo sa stalo. Čakali ešte 2-3 mesiace, aby si žalobkyňa našla prácu, nakoľko verili, že sa to urovná. Žalobkyňa chcela naďalej u zamestnávateľa pracovať, prejavila vôľu, aby ju ďalej zamestnával, tvrdila, že sa do práce vrátiť chce a chce pracovať. K uvedeným telefonátom došlo v týždni po týždni, v ktorom bolo doručené skončenie pracovného pomeru. Bola prítomná, keď odovzdávala žalobkyňa zamestnávateľovi odvolanie na okamžité skončenie pracovného pomeru. Prítomný bol aj majiteľ firmy Q..

Svedok W. F., priateľ žalobkyne, pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že bol so žalobkyňou na predajni, keď podpisovala výpoveď. Bránila sa, tvrdila, že nesúhlasí s výpoveďou, že je to neplatné, že tam chce ďalej robiť. Šéfom bol Š.. Keď tam prišli, žalobkyňa doniesla všetky bločky, ktoré mala. Nechcela podpísať výpoveď, on sa jej potom vyhrážal, tak ju podpísala, ale stále tvrdila, že tam robiť chce a nemá s tým nič spoločné. Okrem uvedeného rozhovoru svedkom rozhovorov medzi žalobkyňou a žalovaným nebol.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/89/2012, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, sp. zn.: ČVS: ORP-34/OEK-LM-2011, súd zistil, že uznesením zo dňa 22. 2. 2011 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie W. K.Ľ. pre skutok, že v presne nezistenej dobe od mesiaca október do 31. 12. 2010 ako zamestnanec spoločnosti BACKFLIP s. r. o., zamestnaný na prevádzke v Liptovskom Mikuláši v nákupnom centre LIPTOV - predajňa oblečenia, si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a to tak, že predával značkový tovar a hotovosť z predaja neodviedol a nezaúčtoval do tržieb, pričom takto získané finančné prostriedky minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenú spoločnosť BACKFLIP s. r. o. škodu vo výške 7924,79 eura, ktorým sa mal dopustiť prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona. Trestné stíhanie bolo začaté po podaní trestného oznámenia T. Q. dňa 22. 1. 2011 na zamestnancov spoločnosti BACKFLIP s. r. o. F. V. a W. K.. Obvinený W. K. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že na predajni pracoval spolu s F. V., pričom mali rovnaké pracovné pozície. Keď mal hotovosť 500 eur v pokladni, mal tieto peniaze vložiť na firemný účet. V mesiaci október 2010 neposlal mesačnú uzávierku, utržené peniaze si nechal pre seba na bežné výdavky. Rovnako postupoval aj v mesiacoch november a december 2010. Keď ho zamestnávateľia kontaktovali, vyhováral sa, že už peniaze poslal. F. V. nevedela o tom, čo robí, že predáva tovar a necháva si peniaze. Nevedel presne uviesť, koľko si takto zarobil peňazí. Svedok Q. Š. pri výsluchu v prípravnom konaní, okrem iného, uviedol, že v prevádzke v Liptovskom Mikuláši od 9. 10. 2010 do 23. 1. 2011 pracoval na pozícii predavača W. K., v rovnakom čase

tam pracovala aj F. V.K.. Pracovali na rovnakej pracovnej pozícii. Na predajni boli vždy sami. V novembri 2010 neprišli do sídla spoločnosti podklady k mesačnej uzávierke za mesiac október 2010. Zaslanie účtových podkladov viackrát urgovali, obaja zamestnanci sa vyhovárali, že sa doklady zrejme niekde stratili. Rovnaká situácia sa opakovala aj v nasledujúci mesiac, aj v mesiaci december 2010. Keďže účtové doklady neprišli, vykonal v predajni kontrolu, kde bolo zjavné, že je tam málo tovaru. Na mieste zistil, že za mesiac október, november a december 2010 sa v predajni nenachádza tržba, ktorá chýbala vo výške 7924,70 eura. Denná uzávierka sa robila každý deň, keď bola denne z pokladne vytlačená páska o dennej uzávierke. Vytlačila sa v dvoch vyhotoveniach. Mesačná uzávierka sa robila po skončení kalendárneho mesiaca. V rámci obchodného centra je pošta alebo banka, kde mali odniesť a vložiť na účet spoločnosti tržby zamestnanci. Žalobkyňa pri výsluchu v prípravnom konaní, okrem iného, uviedla, že uzávierku do sídla zamestnávateľa posielal ten, komu vyšla zmena, pričom k uzávierke sa dávali aj vkladové lístky, ktoré boli urobené v priebehu mesiaca, a to keď bola hotovosť v pokladni viac ako 500 eur. Keď sa skončila zmena a mala na pokladni väčšiu hotovosť, na druhý deň to išla vložiť na účet zamestnávateľa a lístok o vklade sa vždy priložil, keď sa posielali doklady do sídla firmy. Keď pracovala s kolegyňou a mala na druhý deň nejaké povinnosti, tak jej kolegyňa išla na druhý deň a urobila vklad, vkladový lístok doložila k mesačnej uzávierke. V mesiaci september 2010 nastúpil do predajne W. K. ak predavač. Keď nestíhala po zmene, t. j. keď končila a vedela, že má na druhý deň povinnosti v škole, tak aj poprosila W. K., aby vložil peniaze z tržby na účet, čo povedal, že urobí. Keď následne nastúpila do zmeny, v pokladni bolo menej, mal tam byť potrebný vklad približne 100 eur, tak bola v tom, že peniaze z tržby vložil na účet. V mesiaci október vyšlo zasielanie dokladov na K., teda neriešila, či ich poslal. V mesiaci november 2010 to vyšlo na ňu, pričom k uzávierke jej chýbali vkladové lístky, čo mal urobiť K., svoje si urobila, v priebehu mesiaca ich tam dala. Keď mu telefonovala, vravel, že vkladové lístky má doma. V mesiaci november 2010 ich kontaktovala účtovníčka zo spoločnosti, že nebola do spoločnosti doručená účtovná závierka za mesiac október 2010, aj s vkladovými lístkami. Následne jej ešte viackrát volala účtovníčka, že neprišli doklady za október. Opätovne hovorila K., že doklady neprišli, on sa potom priznal, že ich neposlal. V mesiaci december vyšla účtovná závierka aj zaslanie dokladov na K.. Dňa 1. 6. 2012 bola podaná na Okresnom súde Liptovský Mikuláš obžaloba na W. K. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, pričom súd vo veci vydal dňa 21. 6. 2012 trestný rozkaz pod sp. zn. 2T/89/2012, ktorým uznal obv. W. K. za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenej dobe od mesiaca október 2010 do 31. 12. 2010 ako zamestnanec spoločnosti BACKFLIP s. r. o., zamestnaný v prevádzke tejto spoločnosti v nákupnom centre LIPTOV v Liptovskom Mikuláši, opakovane pri predaji oblečenia v tejto predajni prevzal od zákazníka hotovostnú platbu za predaj tovaru a neodviedol ju do pokladne v predajni, následne ju neodviedol na účet tejto spoločnosti a nezúčtoval ju do tržieb, pričom takto získané finančné prostriedky použil pre vlastnú spotrebu, čím spôsobil Q. Š. škodu vo výške najmenej 6787,11 eura, ktorý na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 2. 2012 ako postupník uhradil menovanej spoločnosti spôsobenú škodu a vstúpil do práv v spojení s touto pohľadávkou.

Podľa § 252g ods. 1 Zákonníka práce, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Podľa § 68 ods. 1, 2 Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

- a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,
- b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

Zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 3 a 4.

Podľa § 70 Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak,

aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 77 Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 81 písm. a/, c/, e/ Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, zamestnanec je povinný najmä

a) pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi; nadriadeným je aj predstavený podľa osobitného predpisu,

c) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený,

e) hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

Podľa § 27 Zákonníka práce, v znení účinnom do 31. 8. 2011, ak zanikne zamestnávateľ, ktorý má právneho nástupcu, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov na tohto nástupcu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu žalobkyne zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Žalobu podala na súde včas, v zákonnej lehote 2 mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť, nakoľko okamžité skončenie pracovného pomeru jej bolo doručené dňa 24. 1. 2011, teda zákonná lehota na uplatnenie nároku na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súde uplynula dňa 24. 3. 2011. Okamžité skončenie pracovného pomeru, ako jeden zo spôsobov skončenia pracovného pomeru, je jednostranný právny úkon, na základe ktorého pracovný pomer končí okamihom doručenia písomného vyhotovenia druhému účastníkovi pracovného pomeru. K okamžitému skončeniu pracovného pomeru teda dochádza okamihom doručenia, bez plynutia výpovednej doby. Okamžite skončiť pracovný pomer je oprávnený tak zamestnávateľ, ako aj zamestnanec. Z hľadiska formálno-právnych náležitostí okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť prejav vôle uskutočnený v písomnej forme a doručený druhému účastníkovi. Skutkovo musí byť vymedzený aj dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorý nemožno dodatočne meniť. Z hľadiska dôvodov, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer len výnimočne, a to len v prípadoch právoplatného odsúdenia zamestnanca pre úmyselný trestný čin a závažného porušenia pracovnej disciplíny. Súd mal v konaní preukázané, že okamžité skončenie pracovného pomeru právnym predchodcom žalovaného, obchodnou spoločnosťou BACKFLIP s. r. o., zo dňa 24. 1. 2011 spĺňa formálno-právne náležitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo vykonané v písomnej forme, dňa 24. 1. 2011 bolo doručené žalobkyni ako zamestnankyni (aj keď žalobkyňa v potvrdení o prevzatí uviedla ako dátum prevzatia 24. 1. 2010,

medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jednalo len o zrejmu nesprávnosť, a že k doručeniu okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyni došlo dňa 24. 1. 2011) a obsahovalo skutkovo vymedzený dôvod, a to nezdokladovaný rozdiel v pokladničnej hotovosti, chýbajúca tržba značného rozsahu vo výške 8125,75 eura. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné, ani žalobkyňou namietané. K doručeniu okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyni došlo v zákonnej subjektívnej lehote 2 mesiacov odo dňa, kedy sa zamestnávateľ o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru dozvedel, nakoľko z vykonaných dôkazov vyplynulo, že skutočnosti o neodvedení tržby boli zistené za mesiace október - december 2010, teda najskôr v januári 2011. Od vzniku dôvodu na okamžité skončenie pracovného pomeru do doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyni neuplynula objektívna lehota jedného roka. Uvedená skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná, ani žalobkyňou namietaná. Vzhľadom na závažnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru by sa tento spôsob skončenia pracovného pomeru mal uplatňovať v pracovnoprávných vzťahoch len vo výnimočných prípadoch, keď nie je spravodlivé od zamestnávateľa vyžadovať, aby zamestnanca zamestnával ešte počas plynutia výpovednej doby. Preto aj Zákonník práce taxatívne stanovuje len dva dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru, z ktorých zákonný dôvod podľa § 68 ods. 1 písm. b/ predpokladá závažnú formu porušenia pracovnoprávných povinností. Konkrétne formy závažného porušenia pracovnej disciplíny Zákonník práce neupravuje. Právna kvalifikácia závažného porušenia pracovnej disciplíny závisí na okolnostiach konkrétneho prípadu, pričom je potrebné prihliadať tak k osobe zamestnanca, k pracovnej pozícii, ktorú zastáva, k miere zavinenia, spôsobu porušenia pracovnej disciplíny, ako aj k času a situácii, v ktorom došlo k porušeniu pracovnej disciplíny. Najčastejšie dochádza k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny v súvislosti s porušením základných právnych povinností zamestnanca, uvedených v zákonom ustanovení § 81 Zákonníka práce. Závažné porušenie pracovnej disciplíny musí zamestnávateľ preukázať, apokiaľ ide o zamestnanca, musí byť zavinené aspoň z nebanlivosti. Porušenie právnych povinností zo strany zamestnanca pritom môže spočívať v porušení všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj vnútorných predpisov zamestnávateľa alebo pracovnej zmluvy. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa svojím konaním, uvedeným v okamžitom skončení pracovného pomeru, závažne porušila pracovnú disciplínu, nakoľko porušila základné povinnosti zamestnanca uvedené v § 81 Zákonníka práce, ktoré boli konkretizované aj v pracovnej zmluve a v internom predpise zamestnávateľa. Základnými povinnosťami zamestnanca v zmysle § 81 Zákonníka práce, okrem iného, sú povinnosť pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi, dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy, vzťahujúce sa na vykonávanú prácu, ak bol s nimi zamestnanec riadne oboznámený a povinnosť hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. Základnými povinnosťami žalobkyne, ktoré jej vyplývali z pracovného pomeru s právnym predchodcom žalovaného, vzhľadom na druh vykonávanej práce, boli predaj tovaru a následný odvod peňažných prostriedkov (tržby) na účet zamestnávateľa. Základnou povinnosťou žalobkyne ako zamestnankyne vo vzťahu k peňažným prostriedkom, obdržaným za predaný tovar, bolo odvieť uvedené prostriedky, ktorých výške presiahne 500 eur, na účet zamestnávateľa, uvedený v internom predpise a doklad o vykonanom vklade predložiť zamestnávateľovi (čo vyplynulo z výpovede samotnej žalobkyne tak v tomto konaní ako aj pri výsluchu v prípravnom konaní). Uvedená povinnosť bola aj výslovne upravená v čl. 15. pracovnej zmluvy ako aj v internom predpise zamestnávateľa - manuáli pre predajcov prevádzok, s ktorým bola žalobkyňa riadne oboznámená. Súd mal za to, že uvedená povinnosť predstavovala jednu zo základných povinností žalobkyne, vyplývajúcich z pracovného pomeru, na ktorej dodržiavaní mal právo zamestnávateľ principiálne trvať. Uvedená povinnosť predstavuje konkretizáciu jednej zo základných povinností zamestnanca, uvedených v § 81 písm. e/ Zákonníka práce, hospodáriť riadne s prostriedkami zverenými zamestnávateľom a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa uvedenú základnú povinnosť opakovane porušila, nakoľko 1-2 krát mesačne v priebehu mesiacov október - december 2010, neodovzdala tržbu za predaný tovar, presahujúcu určený limit 500 eur, do banky, ale ponechala ju v pokladni, za účelom jej odovzdania do banky W. K., ďalším zo zamestnancov v predajni. Keďže W. K.Ž. žalobkyni neodovzdal vkladový lístok o vložení tržby do banky, žalobkyňa zamestnávateľovi nepreukázala, nezdokladovala, odvedenie tržby. Súd mal za to, že uvedené konanie žalobkyne predstavuje závažné porušenie pracovnej disciplíny, prihliadajúc ku charakteru porušenej povinnosti, ako aj ku skutočnosti, že k nemu došlo opakovane, podľa tvrdení žalobkyne 1-2 krát mesačne v priebehu mesiacov október-december 2010, pričom žalobkyňa napriek tomu, že jej W. K. vkladové lístky nepredložil (pričom dokonca bola vyzývaná účtovníčkou zamestnávateľa na predloženie dokladov), opakovane tržbu neodviedla na účet zamestnávateľa v

banke, ale prostriedky ponechala na ich odovzdanie W. K.. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že žalobkyňa závažne porušila pracovnú disciplínu tým, že porušila základné povinnosti zamestnanca vyplývajúce z § 81 Zákonníka práce, článku 15 pracovnej zmluvy a článku 1 manuálu pre predajcov, a to spôsobom, uvedeným v okamžitom skončení pracovného pomeru, t. j. nezdokladovaním rozdielu v tržbách. Výpoveď W. K. v trestnom konaní, v ktorom uviedol, že peňažné prostriedky, ktoré získal predajom tovaru, si ponechal pre vlastnú potrebu, prípadne jeho trestnoprávna zodpovednosť, nemá vplyv na uvedené právne posúdenie veci. Keďže súd mal preukázané, že okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou spĺňalo všetky formálne náležitosti a bol daný dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru, spočívajúci v závažnom porušení pracovnej disciplíny, pracovný pomer so žalobkyňou bol skončený platne.

Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva z ustanovenia § 27 Zákonníka práce, nakoľko zamestnávateľ žalobkyne, obchodná spoločnosť BACKFLIP s. r. o., rovnako ako aj ďalší právni nástupcovia, zanikli zlúčením s právnym nástupcom, v dôsledku čoho prešli práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov vždy na príslušného právneho nástupcu, naposledy na žalovaného.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní úspešnému žalovanému. Nakoľko vznik trov konania na strane žalovaného súd preukázaný nemal, náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.